27/03/2021

“Χωρίς τον Θεό δεν υπάρχει ειρηνική ζωή”

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Κύπρου

Στον νεόδμητο και μεγαλύτερο σε χωρητικότητα ιερό Ναό τής Λευκωσίας, αυτόν τής τού Θεού Σοφίας στον Στρόβολο, απήγγειλε τη Β΄ Στάση των Χαιρετισμών προς την Υπεραγία Θεοτόκο ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομος το απόγευμα τής Παρασκευής 26ης Μαρτίου.

Μετά την απαγγελία των οίκων, ο Μακαριώτατος μίλησε για την Παναγία μας, αφορμώμενος από τον χαιρετισμό τού ψαλμωδού προς την Κυρία Θεοτόκο ως «τῶν θυρῶν τοῦ παραδείσου τὸ ἀνοικτήριον». «Και πράγματι», είπε ο Μακαριώτατος, «η Παναγία μας ήταν το κλειδί των θυρών τού Παραδείσου. Η αγάπη τού Θεού προς το πλάσμα που έπλασε κατ’ εικόνα και καθ’ ομοίωσιν Αυτού, που το προόριζε να γίνει κατά Χάριν Θεός, και να γίνει πολίτης τής ουράνιας βασιλείας Του, δεν μπορούσε να το αφήσει μακράν Του.

Μετά την παρακοή και απομάκρυνσή του από τον Θεό, μέσα στο προαιώνιο σχέδιο τού Θεού για τον άνθρωπο, ο Θεός προέβλεπε την σωτηρία του ανθρώπου και γνώριζε πολύ καλά ότι η γη αδυνατούσε να προσφέρει τη σωτηρία. Δεν μπορούσε ο

άνθρωπος να σωθεί αφ’ εαυτού του, διότι όλοι οι απόγονοι τού Αδάμ και της Εύας έφερναν μαζί τους την αμαρτία. Έπρεπε να επέμβει ο ουρανός. Κι όταν ήρθε η ώρα, όντως, ο ουρανός επενέβη. Η γη προσέφερε το μέσον, προσέφερε την Παναγία μας.

Επενέβη και το Άγιο Πνεύμα· είδε την πίστη των προπατόρων, των γονέων τής Παναγίας, παρόλο που ήσαν άτεκνοι και έφθασαν σε ηλικία που δεν μπορούσαν πλέον να τεκνοποιήσουν, εν τούτοις, ούτε η πίστη τούς εγκατέλειψε, ούτε και η προσπάθεια. Προσεύχονταν συνεχώς και παρακαλούσαν τον Θεό να τους στείλει παιδί και υπόσχονταν να αφιερώσουν το παιδί στον Ναό τού Θεού, διότι θα έφερναν στον κόσμο παιδί τού Θεού.

Κι έτσι, στα βαθιά γεράματά τους γέννησαν την Μαρία. Και την υπόσχεσή τους την πραγματοποίησαν. Τριετίζουσαν την οδήγησαν στον Ναό τού Θεού, εκεί όπου εισέρχονταν οι άγιοι άνθρωποι, οι προφήτες. Κι αυτό, διότι ήθελαν οι θεοπάτορες η Παναγία να είναι σε χώρο άγιο, να μεγαλώσει σωστά, να είναι το μέσο και η προσφορά τής ανθρώπινης φύσης στη σωτηρία τού ανθρώπου. Και μάλιστα, διά τού Αγίου Πνεύματος οδηγήθηκε στα Άγια των Αγίων, εκεί όπου ο Αρχιερεύς μια φορά μόνο κατ’ έτος εισερχόταν. Εκεί η Παναγία έζησε όλα τα χρόνια της παραμονής Της στον ναό.

Κι όταν βγήκε από τον ναό, ολοκληρωμένη γυναίκα, την επισκέφθηκε και πάλι η Χάρις τού Θεού και Της ανακοίνωσε διά του Αρχαγγέλου ότι θα γίνει το σκεύος τής εκλογής και Μητέρα τού Θεού. Και με πολλή ταπείνωση, όπως ακούσαμε χθες στο Ευαγγέλιο, είπε «ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ρῆμα σου....». Δεν είχε προφθάσει να καταλάβει το μήνυμα που τής μετέφερε ο Αρχάγγελος και το θέλημα τού Θεού έγινε και θέλημα δικό Της κι έγινε το μέσο, το κλειδί, με το οποίο θα ανοιγόταν η πύλη του Παραδείσου, όπου θα επέστρεφε ο άνθρωπος.

Αυτό το μεγάλο καλό μάς έκανε η Παναγία μας, η Θεοτόκος Μαρία. Κι η μεγαλύτερη τιμή προς Αυτήν, δεν είναι να ερχόμαστε στον ναό και να ανάβουμε ένα κερί, αλλά πρέπει να Την μιμηθούμε. Όπως Εκείνη και οι γονείς Της, είχαν μια συνεχή επικοινωνία με τον Θεό διά τής προσευχής έτσι κι εμάς, δεν πρέπει να μας εγκαταλείπει η προσευχή προς τον Θεό. Είδαμε ότι οι γονείς Της, είχαν περάσει την ηλικία τής τεκνοποίησης κι όμως προσεύχονταν. Κι ήρθε η ώρα που τους δικαίωσε ο Θεός, διότι η πίστη τους, τους έκανε να πιστεύσουν ότι «τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις, δυνατά ἐστι παρὰ τῷ Θεῷ».

Κοντά στον Θεό δεν αδυνατεί τίποτα. Αυτή την ακράδαντη πίστη, την ζεστή πίστη, πρέπει να έχουμε κι εμείς. Μόνο έτσι μπορούμε να υπερβούμε τις δυσκολίες τής ζωής, διότι ο Θεός θέλει την σωτηρία μας, θέλει να ζούμε χαρούμενοι κι

ευτυχισμένοι. Μας θέλει πάντοτε χαρούμενους κι ευτυχισμένους. Για να βρούμε, όμως, αυτή την χαρά, πρέπει να είμαστε ενωμένοι μαζί Του, πρέπει να προσευχόμαστε. Όταν κανείς προσεύχεται είναι συνδεδεμένος με τον ίδιο τον Θεό, συνομιλεί με τον Θεό, έχει μέσα του τον Θεό. Όταν ζει τη μυστηριακή ζωή τής Εκκλησίας μας, έχει μέσα του τον ίδιο τον Χριστό. Ζει τον Χριστό. Μόνο έτσι θα νιώσουμε εκείνη τη χαρά που μάς έφερε με την έλευσή Του στην γη. Εκείνη την ειρήνη, την ψυχική γαλήνη που, δυστυχώς σήμερα, δεν υπάρχει.

Βγάλαμε τον Θεό από μέσα μας. Ενώ αν έχουμε μέσα μας τον Θεό, έχουμε πληρότητα ζωής. Ας μην αυταπατόμαστε. Ας μην αναζητούμε ειρηνική ζωή, αν δεν έχουμε μέσα μας τον Θεό. Αυτά είχε πετύχει η Παναγία μας και για αυτό την επέλεξε ο Θεός και έγινε το σκεύος τής ζωής, το ανοικτήριο τού Παραδείσου, η Κλίμαξ η επουράνιος με την οποία κατέβηκε το δεύτερο πρόσωπο τής Αγίας Τριάδος και έγινε άνθρωπος και η γέφυρα που ανέβηκε ο άνθρωπος για να γίνει κατά Χάριν Θεός.

Το τέλος της ζωής μας, ο τελικός μας σκοπός, είναι ο άνθρωπος να γίνει κατά Χάριν Θεός και πολίτης τής ουράνιας Βασιλείας Του. Ο χώρος τής απώλειας ανήκει στον υιό τής απωλείας κι όχι στον άνθρωπο. Στον άνθρωπο ανήκει η Βασιλεία τού Θεού, και για να οδηγηθεί στην απώλεια, σημαίνει ότι ακολουθεί στον διάβολο. Εμείς, όμως, ας μιμηθούμε την Υπεραγία Θεοτόκο μας, για να γίνουμε κι εμείς κατά Χάριν Θεοί, διότι αυτό είναι το θέλημα τού Θεού. Αμήν».

Στο τέλος της Ακολουθίας των Χαιρετισμών, ο Μακαριώτατος ευλόγησε τους πιστούς και ευχήθηκε σε όλους να έχουν μαζί τους την Χάριν τού Θεού στην αγία αυτή περίοδο που διανύουμε.